

Sygn. akt VII U 950/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2024 r.

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Renata Gąsior

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 czerwca 2024 r. w W.

sprawy P. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość renty

na skutek odwołania P. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 14 marca 2023 roku znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

P. L. 1 czerwca 2023 roku złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W., znak: (...)z dnia 9 maja 2023 roku wnosząc o zmianę decyzji. Pismami procesowymi 2 sierpnia i 24 listopada 2023 roku odwołujący doprecyzował, że podtrzymuje żądanie waloryzacji renty, w wyniku czego powinien otrzymać od organu rentowego wyrównanie straty z okresu od 1 stycznia 2021 r. do 28 lutego 2023 r., to jest kwoty 5.366,54 zł, wraz z odsetkami od 24 listopada 2023 roku.

W uzasadnieniu decyzji odwołujący wskazał, że 14,8%, to średnioroczna stopa inflacji z okresu od 1 stycznia do 31 grudnia 2022 r. włącznie, natomiast jego świadczenia zostały zwaloryzowane od 1 marca 2023 r., zatem należy mu się wyrównanie za 14 miesięcy poprzedzających wydanie decyzji o waloryzacji (odwołanie – k. 3-4 a.s., pismo z 2 sierpnia 2023 r. – k. 18-20 a.s., pismo z 19 września 2023 r. – k. 32-33 a.s.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że dokonał waloryzacji renty odwołującego w oparciu o art. 88 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji. Organ rentowy zaznaczył, że w myśl ust. 2 ww. artykułu waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. W wyniku przeprowadzonej waloryzacji kwota świadczenia nie może ulec obniżeniu. Zgodnie natomiast z ust. 3 wskazanego przepisu waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację. Organ rentowy wskazał, że z komunikatu Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 09.02.2023 r. w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2023 wynika, że wskaźnik ten wynosi 114,8%. Wobec tego kwotę świadczenia przypadająca na ostatni dzień lutego 2023, tj. 2.017,51 zł. została pomnożona przez wskaźnik waloryzacji 114,8%. Emerytura P. L. zgodnie z tymi wyliczeniami po waloryzacji od 01.03.2023 r. wynosi 2.316,10 zł (odpowiedź na odwołanie z dnia 19 czerwca 2023 r., k. 9 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący P. L. pobierał z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Dnia 14 marca 2023 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał decyzję, znak: (...), którą dokonał waloryzacji przysługującej odwołującemu renty od dnia 1 marca 2023 r. W decyzji tej organ rentowy wskazał, że wysokość zwaloryzowanej renty ustalono przez pomnożenie kwoty świadczenia przysługującego w dniu 28 lutego 2023 r., tj. 2.017,51 zł przez wskaźnik waloryzacji 114.80%. Organ rentowy wyliczył, że wysokość świadczenia do wypłaty od 1 marca 2023 r. wynosić będzie 2.316,10 zł (decyzja organu rentowego z dnia 14 marca 2023 r., k. nienumerowana a.r.).

Dnia 9 maja 2023 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. poinformował odwołującego, że dokonał zmiany numeru wypłacanej odwołującemu renty, nie mającej wpływu na wysokość świadczenia oraz termin wypłaty świadczenia, które pozostają bez zmian (informacja organu rentowego z dnia 9 maja 2023 r., k. nienumerowana a.r.).

P. L. w dniu 1 czerwca 2023 r. odwołał się od decyzji organu rentowego w sprawie waloryzacji renty, inicjując tym samym niniejsze postępowanie sądowe (odwołanie z dnia 1 czerwca 2023 r., k. 3-4 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Postanowieniem z 25 marca 2024 r. Sąd pominął wniosek odwołującego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu zarządzania finansami, jako zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania (postanowienie z 25.03.2024 r. – k. 72 a.s.).

W związku z tym Sąd uznał materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Rozpoznanie sprawy nastąpiło na posiedzeniu niejawnym. Taką możliwość daje art. 148¹ § 1 k.p.c. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1606 z późn. zm.), który przewiduje, że sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W przedmiotowej sprawie okoliczności istotne w sprawie zostały wyjaśnione i ostatecznie ustalone poprzez dowody przeprowadzone na posiedzeniu niejawnym. Nie było więc potrzeby wyznaczania rozprawy, tym bardziej że strony o to nie wnosiły. W tych okolicznościach sąd na podstawie powołanego przepisu ocenił, że wyznaczenie rozprawy nie jest konieczne, co w konsekwencji pozwoliło na rozpoznanie sprawy i wydanie rozstrzygnięcia na posiedzeniu niejawnym.

Odwołanie P. L. dotyczyło decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 14 marca 2023 r., znak: (...) jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Przedmiot sporu wyznaczało ustalenie, czy organ rentowy prawidłowo wydał decyzję opierając się na ustalonym stanie faktycznym oraz, czy zastosował trafnie obowiązujące przepisy prawa materialnego.

Zgodnie z art. 88 ust. 1-3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm., dalej: ustawa emerytalna), emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca roku kalendarzowego. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy

jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację.

Mając na uwadze treść przywołanych przepisów Sąd Okręgowy uznał, że organ rentowy w sposób prawidłowy dokonał waloryzacji przysługującego wnioskodawcy świadczenia. Wysokość zwaloryzowanej renty została ustalona według obowiązujących przepisów prawa, na podstawie prawidłowego wskaźnika waloryzacji. Jak wynika z komunikatu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 lutego 2023 r. w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2023 r. (M. P. z 2023 r. poz. 185) wskaźnik waloryzacji wynosi 114,8% i taki też wskaźnik został zastosowany przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji. Nadto, wskaźnik ten, stosownie do powołanych wyżej przepisów, został pomnożony przez kwotę świadczenia ustalonego na ostatni dzień 28 lutego 2023 r., tj. 2.017,51 złotych.

W ocenie Sądu Okręgowego do zakwestionowania zaskarżonej decyzji nie mogły prowadzić zarzuty podniesione przez odwołującego, a wynikające z niezrozumienia pojęć i sposobu wyliczania rent. Przedstawione przez odwołującego wyliczenia są w ocenie Sądu wyrazem przyjętej przez niego, własnej koncepcji sposobu ustalania wysokości świadczeń rentowych, która nie znajduje żadnego potwierdzenia w obowiązujących przepisach prawa.

Mając na względzie wszystkie powołane wyżej okoliczności, należy wskazać, że decyzja wydana przez organ rentowy dokonująca waloryzacji ubezpieczonemu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy była zasadna i organ rentowy w sposób prawidłowy ustalił wysokość zwaloryzowanej renty od 1 marca 2023 r., ustalając jej wysokość na kwotę 2.316,10 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie 1 wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.

Sędzia Renata Gąsior